

عنوان مقاله:

ایده ولایت فقیه در عصر غیبت در اندیشه سیاسی امام خمینی (ره)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 10، شماره 24 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

نوراله قیصری - عضو هیات علمی پژوهشکده امام خمینی(ره) و انقلاب اسلامی

الهه خانی آرانی - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

ولایت در این زمینه مرکزی گفتمان سیاسی فقهی شیعه در عصر غیبت است. با وجود روایت های مختلف از این ایده، تبیین حضرت امام خمینی رحمه الله الک به عنوان فقیه و رهبر سیاسی بلاد اسلامی و بنیان گذار نظام جمهوری اسلامی در میان سایر تبیین ها جامعیت و عمق نظری و کارکردی خاص دارد. تلاش نوشتار حاضر بر آنست تا نشان دهد عمل در نظریه ولایت فقیه و امام خمینی ره آغاز نشده، بلکه در نظریه ایشان به نقطه تکامل خویش رسیده است و ثانیاً نظرگاه ایشان در این باب هر چند ظاهراً با تحولات و تصوراتی همراه بود لیکن گذر زمان و مهم تر از آن تاسیس نخستین حکومت ولایت فقیه سبب شده تا ایشان ابعاد و زوایای مختلف این نظریه را هرچه بیشتر و عمیق تر تبیین نماید. در این نوشته، نخست نظرات ایشان را درباره مبانی مشروعیت حکومت اسلامی، جایگاه مردم در آن به شکل حکومت ولایت فقیه بیان می گردد و سپس ادله عقلی و نقلی اثبات ولایت فقیه در عصر غیبت بیان شده و با تبیین شرایط و صفات، اختیارات و مقیدات ولی فقیه وسیله جانشینی در این نوع از حکومت به واکاوی دیدگاه های اولین تدریس تاریخ تشیع که ولایت فقیه را به منصف ظهور رسانده است پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

ولایت فقیه، امام خمینی، مشروعیت الهی، ولایت مطلقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706484>

